

"Kdybych to věděl, možná bych ani neodešel"

Václav Rajlich pochází z Tábora. V roce 1980 emigroval se svojí rodinou z Československa. Zakotvil v USA, kde v současné době vyučuje „computer science“ na Wayne State University v Michiganu. Vloni se zúčastnil mše svaté v Týnském chrámě ke cti svatého Josemaríi, zakladatele Opus Dei.

17.07.2014

Václav Rajlich pochází z Tábora. V roce 1980 emigroval se svojí rodinou z Československa. Zakotvil v USA, kde v současné době vyučuje „computer science“ na Wayne State University v Michiganu.

Vloni se zúčastnil mše svaté v Týnském chrámě ke cti svatého Josemaríi, zakladatele Opus Dei.

Jaké máte pocity z tohoto setkání v Týnu?

Byl jsem velice příjemně překvapen. Divil jsem se, proč je tato mše v tak velkém kostele. Ale měl jsem problém najít místo k sezení, protože jsem přišel trošku pozdě. Kostel byl plný lidí. Kardinál měl velice hezké kázání. Velké a příjemné překvapení.

Potkal jsem několik známých lidí, kupříkladu jednoho profesora z University Karlovy, jednu známou paní. Lidé, které jsem nečekal, že tam potkám.

Já jsem odcházel z Československa ještě za bolševika, kdy jsem si vůbec ani nedovedl představit, že se tady něco takového kdy uskuteční. To je jedna z věcí, které mě v životě překvapily, že to tady takhle dopadne. Kdybych to věděl, možná bych ani neodešel.

Odjel jste v 80. letech minulého století. Proč? Bylo to jednoduché rozhodnutí?

Můj odchod se odehrál v roce 1980. Byla to neplánovaná, avšak velice těžká záležitost. Dostal jsem se shodou okolností do Libye, potom jsem z Libye utíkal přes Maltu do USA. Tenkrát to vypadalo, že tu komunisti budou buď navždy, nebo že to bude končit hrozně. Proto jsem to řešil tímto způsobem.

Jak vnímáte změny, které se odehrály od té doby?

Dodnes si nedovedu srovnat v hlavě, jak to vůbec mohlo takhle dopadnout. Kostel plný lidí, kteří sympatizují s Dílem, to je jiný svět, než jsem vůbec čekal, že kdy zažiji.

Jak jste se dostal do kontaktu s Dílem?

Když jsem se dostal do Ameriky, považoval jsem Ameriku za zemi zaslíbenou, ale velice brzo se zjistilo, že je to pořád ještě to slzavé údolí, i když trochu jiného druhu. V té době jsem našel Boží Dílo (v lat. „Opus Dei“). Manželka se na to ze začátku dívala s velkými rozpaky, ale po čase mne přímo posílala na různé aktivity Díla, když cítila, že začínám být protivný. Abych znova načerpal tu sílu ke každodennímu duchovnímu boji.

Je Opus Dei v Americe jiné?

V Americe jsem navštívil celou řadu center. Domy z venku vypadají jinak,

ale když se vejde dovnitř, jsou všude stejné. Ať přijdu do kaple v Praze nebo South Bendu, mám ten samý dojem. Duch Díla v Americe je v podstatě stejný jako v Česku. Dokonce se Dílo potýká s podobnými problémy v obou zemích.

Největší úkolem Opus Dei je žít život v přítomnosti Boží a rozvíjet apoštolát, apoštolát přátelství..

Co ještě může Dílo přinášet?

Jedním z důležitých aspektů je přenesení katolického myšlení do současné kultury. Za mého života si naše země prošla řadou ideologií, nejprve nacionalismus, pak přišel komunismus, dneska liberalismus.

Všechny tyto ideologie za sebou nechávají hrozné trosky. A právě Dílo, které nabízí nové pojetí katolicismu, způsob jakým laici mohou žít svou katolickou vírou v prostředí, které je zatíženo těmito

nejrůznějšími problémy, tak myslím, že tam může hrát obrovskou roli.

Já osobně se domnívám, že veliká část společnosti má po Díle hlad. Jelikož viděli tu devastaci, kterou přináší tyto ideologie, touží se vrátit k víře. Ale ta víra musí být zasazená do současné kultury, nemůže to být víra zasazená do kultury před stoletím, ani sto let v budoucnosti. Dílo nabízí katolickému laikovi, jak žít v dnešní společnosti. A to mně připadá jako obrovsky cenná věc. A já prostě doufám, že se v České zemi najdou lidé, kteří to pochopí a budou umět tuto nově inkulturovanou víru žít.

Jak vnímáte dnešní situaci v Česku?

Situaci v Česku bych charakterizoval takhle. Komunismus hlubokým způsobem zranil spoustu lidí. Lidé zapomněli lidské ctnosti a to je dodnes vidět. Nyní zažíváme proces

pomalého hojení ale lidé čekali, že všechno bude probíhat mnohem rychleji, jednodušeji. Já si myslím, že Dílo v tom může sehrát svoji roli, protože tato společnost se potřebuje vrátit k ctnostem. K ctnostem jako je pravdomluvnost, poctivost, pracovitost, vzájemná tolerance, a další. Tyto ctnosti byly za komunismu potlačeny a zapomenuty. Dílo tady může sehrát obrovskou roli, naučit lidi znovu žít život ctností. Velice mě potěšil ten plný kostel a doufám, že budou lidé, kteří tyto ctnosti zpátky do společnosti přinesou, také lidem, kteří tyto ctnosti neznají a připadají jim nesmyslné.

Doufejme, že se ty ctnosti vrátí zpátky, jako tady snad kdysi byly, myslím si, že to je na dobré cestě.

Sledujete vývoj Díla tady v Česku?

Já jsem byl v kontaktu s Dílem zde v České Republice od počátku.

Původně zde byl pan Beck (Robert Beck), který dojížděl z Vídně a s ním jsem se dobře znal. Můj otec také navštěvoval různé aktivity Díla. Po jeho smrti jsem v občasném kontaktu s Dílem v Česku přes email nebo telefon. Čas od času, když jsem tady, zajdu do centra na zповěď nebo na kroužek.

Jak se dozvídáte o Díle v Česku?

Ty zprávy z Česka byly občasně. Ale dneska je možné si vše najít na internetu. Sleduji český web Opus Dei. Já vím celkem dobře, co se v Česku dneska děje díky moderním technologiím.

Co byste vzkázal lidem, kteří jsou v kontaktu s Opus Dei?

Vám, kteří jste v kontaktu s Dílem tady v ČR, přeji vytrvalost. Myslím si, že je to důležitá ctnost v této situaci, i když to pro spoustu lidí to může být těžké. Ale prostě se to vyplatí

vydržet. Jsem člen Díla už více než 25 let, a pokud něčeho lituji, tak toho, že jím nejsem déle.

Setkal jste se s Prelátem Opus Dei?

Otec Javier jednou navštívil Chicago, kde s námi měl setkání v Midwestu (centrum v Chicagu). Co mě nejvíce zaujalo, byla jeho odevzdanost Dílu, která z něho opravdu sálala. Všechno, co řekl, bylo velice přesvědčivé.

Někdy mně připadal trošku přísný, když mluvil o očekáváních, které měl. Říkal jsem si, že od nás čeká hodně. Ten úkol je ale velký, to je pochopitelné.

Stýská se vám po Praze?

Ta krásná Praha je samozřejmě jen jedna ze vzpomínek. Před pár lety jsem byl na setkání mé rozšířené rodiny na malé vesnici, v Dírné u

Soběslavi , kde školáci dodnes zdraví lidi, kolem kterých prochází.

Vzpomínky jsou to krásné, ale přece jenom v Americe mám syny a vnoučata a práci, takže ten trvalý návrat, i když by byl v mnoha věcech krásný, momentálně není možný. Vracím se ale vždycky rád.

Sledujete hokej?

Prakticky ne, bohužel. Naposled jsem se díval na hokejové utkání v Naganu. To už je nějaká doba.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
kdybych-to-vedel-mozna-bych-ani-
neodesel/](https://opusdei.org/cs-cz/article/kdybych-to-vedel-mozna-bych-ani-neodesel/) (30.03.2026)